

MINISTEREN

Sundheds- og Ældreudvalget
Folketinget

Dato 28. juni 2017
J. nr. 2017 - 3010

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Sundheds- og Ældreudvalget har den 1. maj 2017 stillet sundhedsministeren følgende spørgsmål 831 (SUU alm. del). Spørgsmålet er omstillet fra sundhedsministeren, da spørgsmålet hører under transport-, bygnings- og boligministeren. Jeg skal hermed besvare spørgsmålet, der er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 831:

Er ministeren bekendt med, at der - modsat i Tyskland og England – ikke findes et dansk lovkrav om vandprøver og risikovurdering af varmtvandssystemer for bakterievækst (legionella)?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen, som har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”I bygningsreglementet 2015 (BR15) er der krav om, at brugsvandsanlæg skal udføres, så risikoen for vækst af legionellabakterier i det varme vand minimeres. Af den tilhørende vejledning til bygningsreglementet følger, at en mulig foranstaltning kan være at sikre, at brugsvandstemperaturen kan hæves tilstrækkeligt til, at legionellabakterierne dør. I DS 469 Varme- og køleanlæg i bygninger angives konkrete temperaturniveauer, som anlægget bør dimensioneres efter for at sikre bekæmpelse af legionella i det varme brugsvand.

Det følger også af BR15, at vandinstallationer skal udformes, så de kan fungere med mindst mulig bakterievækst, samt at de skal vedligeholdes i fornødent omfang, så de holdes i en teknisk og hygiejnisk forsvarlig stand.

Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen (daværende Energistyrelsen) fik i 2012 Rørcentret under Teknologisk Institut til at udarbejde en anvisning om legionella, som beskriver installationsprincipper og bekæmpelsesmetoder. Rørcenteranvisningen fungerer i dag som en vejledning til bygningsreglementets regler om sikring mod legionella.

Der er ikke i bygningsreglementet et direkte krav om at foretage en risikovurdering ved udformning og projektering af varme brugsvandsanlæg. Det er dog styrelsens opfattelse, at en risikovurdering indgår som en naturlig del af projekteringen af et varmt brugsvandsanlæg.

Der findes flere forskellige metoder til sikring mod legionella, som sammen med en korrekt indretning, uformning og drift af anlægget kan sikre, at bygningsreglementets bestemmelser er overholdt.

Med hensyn til udtagning af vandprøver til fastlæggelse af bakterieomfanget i vandet følger det af byggeloven, at den til enhver tid værende ejer af en bygning har ansvaret for, at bygningen er i lovlig stand. Det vil sige, at man som bygningsejer har pligt til at sikre, at brugsvandsanlægget fungerer med mindst mulig bakterievækst. Dette kan bl.a. sikres ved at udtage vandprøver til undersøgelse for bakterier og legionella med jævne mellemrum.

Forebyggelse af legionella sker primært gennem korrekt udformning af varmtvandssystemet, dvs. ved at isolere varmt- og koldtvarmrør, undgå døde ender med stillestående vand samt at sikre korrekt indregulering. Derudover skal det gennem driften sikres, at anlægget kører med de rigtige temperaturer, som er høje nok til at holde legionellaniveauet i vandet nede, men ikke så høje, at der forekommer fx udfældning af kalk, korrosion af rørene, højt energiforbrug, opformering af termofile bakterier og risiko for skoldning.

Der findes andre metoder som alternativ til høje (kontrollerede) driftstemperaturer til at sikre et lavt indhold af legionella i varmt brugsvand. Dette er fx anlæg, som monteres i varmtvandssystemet enten til bekæmpelse, hvis legionella konstateres, eller til at holde et konstant lavt niveau af legionella i det varme brugsvand. Det kunne fx være anlæg til kemisk desinfektion ved anvendelse af hypoklorid (klorsyre) eller klordioxid.

I forbindelse med den igangværende revision af bygningsreglementet, som forventes at træde i kraft den 1. januar 2018, præciseres kravet til brugsvandsinstallationer og legionellavækst, idet der i kravteksten fremadrettet henvises til den tidligere nævnte Rørcenter-anvisning om håndtering af legionella som én måde at sikre mod legionella.

Derudover vil Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen undersøge, hvordan et eventuelt dansk krav om løbende vandprøver med fokus på installationer i bygninger, hvor brugerne er særligt følsomme ved påvirkning af legionella, kunne udformes, og hvorledes en præcisering af, hvordan en risikovurdering af varmtvandssystemer for bakterievækst (legionella) kunne udformes.”

Med venlig hilsen

Side 3/3

Ole Birk Olesen